

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

HOTĂRÎRE nr. ____

din _____

Cu privire la aprobarea proiectului de Lege privind controlul pericolelor de
accidente majore care implică substanțe periculoase

Guvernul **HOTĂRĂȘTE:**

Se aprobă și se prezintă Parlamentului spre examinare proiectul de Lege privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase.

Prim-ministru

Maia SANDU

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii,
dezvoltării regionale și mediului

Georgeta MINCU

Ministrul economiei și infrastructurii

Vadim BRÂNZAN

Ministrul afacerilor interne

Andrei NĂSTASE

Ministrul justiției

Olesea STAMATE

Lege privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase

Prezenta lege transpune Directiva 2012/18/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 04 iulie 2012 privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase, de modificare și ulterior de abrogare a Directivei 96/82/CE a Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L197 din 24 iulie 2012.

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Capitolul I DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Obiectul și scopul legii

(1) Prezenta lege reglementează măsurile pentru prevenirea accidentelor majore care implică substanțe periculoase, precum și pentru limitarea consecințelor acestora asupra sănătății umane și asupra mediului, în vederea asigurării unui nivel ridicat de protecție pe întreg teritoriul Republicii Moldova, într-o manieră consecventă și eficace.

(2) Prevederile prezentei legi se aplică fără a aduce atingere actelor normative cu privire la protecția civilă, securitatea și sănătatea în muncă.

Articolul 2. Domeniul de aplicare

(1) Prevederile prezentei legi se aplică amplasamentelor definite la art. 3.

(2) Prezenta lege nu se aplică:

a) amplasamentelor, instalațiilor sau zonelor de depozitare ale unităților militare;

b) pericolelor create de radiații ionizante provenite de la materiale radioactive;

c) transportului de substanțe periculoase și depozitării temporare direct legate de transportul pe căi rutiere, căi ferate, căi de navigație fluvială interne, căi aeriene, în afara amplasamentelor care intră sub incidența prevederilor prezentei legi, inclusiv încărcării, descărcării și transportului la ori de la alte mijloace de transport pe docuri, pontoane sau stații de triaj;

d) transportului de substanțe periculoase prin conducte, inclusiv stații de pompare, în afara amplasamentelor care intră sub incidența prevederilor prezentei legi;

e) explorării și exploatării minereurilor în mine și cariere, inclusiv prin intermediul forajelor;

f) depozitelor de deșeuri, inclusiv depozitării subterane a deșeurilor, cu excepția acelor depozite de deșeuri periculoase care au proprietăți ce le încadrează în anexa nr. 1 la prezenta lege, precum și operațiunilor de prelucrare chimică și termică și depozitarea aferentă acestor operațiuni, care implică substanțe periculoase, precum și instalațiile funcționale de eliminare a sterilului, inclusiv bazine de decantare sau baraje care conțin substanțe periculoase.

Articolul 3. Noțiuni principale

Pentru aplicarea prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos semnifică după cum urmează:

amplasament - întreaga zonă care se află sub controlul unui operator, unde sunt prezente substanțe periculoase în una sau mai multe instalații situate în această zonă, inclusiv în infrastructurile sau activitățile obișnuite ori conexe; amplasamentele sunt fie amplasamente de nivel inferior, fie amplasamente de nivel superior;

amplasament de nivel inferior - un amplasament în care substanțele periculoase sunt prezente în cantități egale sau mai mari decât cantitățile prevăzute în coloana 2 din partea 1 sau în coloana 2 din partea a 2-a din anexa nr. 1, dar mai mici decât cantitățile prevăzute în coloana 3 din partea 1 sau în coloana 3 din partea a 2-a din anexa nr. 1, acolo unde este necesar aplicându-se regula de însumare stabilită în anexa nr. 1;

amplasament de nivel superior - un amplasament în care substanțele periculoase sunt prezente în cantități egale cu sau mai mari decât cantitățile prevăzute în coloana 3 din partea 1 ori în coloana 3 din partea a 2-a din anexa nr. 1, acolo unde este necesar aplicându-se regula de însumare stabilită în pct. 4 din anexa nr. 1;

amplasament învecinat - un amplasament a cărui poziționare în apropierea unui alt amplasament este de natură să sporească riscul sau consecințele unui accident major;

amplasament nou:

a) un amplasament care intră în exploatare sau este construit de la data intrării în vigoare a prezentei legi; sau

b) un obiect industrial periculos sau un sit de exploatare sau, care intră sub incidența prevederilor prezentei legi sau un amplasament de nivel inferior care

devine amplasament de nivel superior ori un amplasament de nivel superior care devine amplasament de nivel inferior de la data intrării în vigoare a prezentei legi, ca urmare a unor modificări ale instalațiilor sau activităților sale ce duc la o modificare a inventarului său de substanțe periculoase;

amplasament existent - un amplasament care pînă la data intrării în vigoare a prezentei legi se afla în domeniul de aplicare a Legii nr.116 din 18.05.2012 privind securitatea industrială a obiectelor industriale periculoase, cu modificările și completările ulterioare, iar de la data intrării în vigoare a prezentei legi intră sub incidența prevederilor acesteia, fiind reatribuit din obiect industrial periculos la amplasament de nivel inferior sau de amplasament de nivel superior;

alt amplasament - un sit de exploatare care intră în domeniul de aplicare a prevederilor prezentei legi sau un amplasament de nivel inferior care devine amplasament de nivel superior, ori un amplasament de nivel superior care devine amplasament de nivel inferior de la data intrării în vigoare a prezentei legi, din alte motive decît cele indicate la noțiunea de „amplasament nou”;

accident major - un eveniment, cum ar fi o emisie majoră, un incendiu sau o explozie ce rezultă din evoluții necontrolate în cursul exploatării oricărui amplasament care intră sub incidența prevederilor prezentei legi și care conduce la pericole grave, imediate sau întârziate, pentru sănătatea umană sau pentru mediu, în interiorul sau în exteriorul amplasamentului, și care implică una ori mai multe substanțe periculoase;

amestec - o mixtură sau o soluție compusă din două sau mai multe substanțe;

depozitare - prezența unei cantități de substanțe periculoase în scopul înmagazinării, depozitării în condiții de siguranță sau menținerii în stoc;

efectul domino - rezultatul unei serii de evenimente, în cascadă, în care consecințele unui accident ce are loc la o instalație, un sit de exploatare sau un amplasament sunt amplificate prin propagarea efectelor sale și producerea unui alt accident la o altă instalație, alt sit de exploatare ori amplasament, din cauza distanțelor dintre amplasamente și a proprietăților substanțelor prezente, și care conduce în final la un accident major;

efecte transfrontaliere - efectele grave care se produc în limitele jurisdicției unui stat, ca urmare a unui accident industrial survenit în limitele jurisdicției unui alt stat;

instalație - o unitate tehnică din cadrul unui amplasament, aflată la nivelul sau sub nivelul solului, în care sunt produse, utilizate, manipulate ori depozitate substanțe periculoase; aceasta cuprinde totalitatea echipamentelor, structurilor, sistemelor de conducte, utilajelor, instrumentelor, căilor ferate proprii de garare, docurilor, cheiurilor de descărcare care deservește instalația, pontoanelor,

depozitelor sau altor structuri similare, plutitoare ori de altă natură, necesare pentru exploatarea instalației respective;

operator - orice persoană fizică sau juridică care exploatează ori deține controlul unui amplasament sau al unei instalații ori căreia, i-a fost delegată puterea de decizie economică sau de luare a deciziilor asupra funcționării din punct de vedere tehnic și al siguranței amplasamentului ori instalației;

prezența substanțelor periculoase - prezența efectivă sau anticipată a substanțelor periculoase pe amplasament ori a substanțelor periculoase despre care se poate prevedea că ar putea fi generate în timpul pierderii controlului asupra proceselor, inclusiv a activităților de depozitare, în oricare dintre instalațiile aflate în cadrul amplasamentului, în cantități egale cu sau mai mari decât cantitățile relevante pentru încadrare prevăzute în anexa nr. 1;

public - una sau mai multe persoane fizice sau juridice și asociațiile, organizațiile sau grupurile acestora;

public interesat - publicul afectat sau posibil a fi afectat ori care are un interes în luarea unei decizii privind oricare dintre aspectele prevăzute la art. 14 alin. (1); în accepțiunea prezentei definiții, organizațiile neguvernamentale care promovează protecția mediului și care îndeplinesc toate cerințele stabilite de lege pentru constituirea și desfășurarea activității acestora, sunt considerate public interesat;

risc - probabilitatea ca un efect specific să se producă într-o anumită perioadă sau în anumite împrejurări;

risc rezidual - riscul rămas după aplicarea măsurilor de reducere a acestuia;

substanță periculoasă - o substanță sau un amestec care intră sub incidența părții 1 ori care este prevăzută/prevăzut în partea a 2-a din anexa nr. 1, inclusiv sub formă de materie primă, produs, produs secundar, rezidual sau intermediar.

CAPITOLUL II

Obligații și responsabilități

Articolul 4. Obligațiile generale ale operatorului

(1) Operatorul este obligat:

a) să ia toate măsurile necesare pentru a preveni accidentele majore și pentru a limita consecințele acestora asupra sănătății umane și asupra mediului;

b) să dovedească autorităților competente prevăzute la art. 5, în orice moment, în special cu ocazia controalelor prevăzute la art. 19 și a controalelor prevăzute la art. 12 alin. (1), că a luat toate măsurile necesare pentru prevenirea accidentelor majore care implică substanțe periculoase și pentru limitarea consecințelor acestora asupra sănătății umane și asupra mediului.

(2) Operatorul are obligația să desemneze un responsabil pentru managementul securității la nivelul amplasamentului, în vederea asigurării aplicării prevederilor prezentei legi, care să fie instruit și atestat în domeniul securității industriale în modul stabilit de Legea nr. 116 din 18 mai 2012 privind securitatea industrială a obiectelor industriale periculoase.

Articolul 5. Autorități competente

(1) Autoritățile competente desemnate la nivel central responsabile pentru aplicarea prevederilor prezentei legi, conform sferei sale de competență, sunt:

a) **Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului** - organul central de specialitate al administrației publice, care asigură realizarea politicii de stat în domeniul dezvoltării regionale și rurale, planificării spațiale, protecției mediului și schimbărilor climatice, resurselor naturale, **responsabil de coordonarea activităților prezentei legi** și coordonator național al Convenției privind efectele transfrontaliere ale accidentelor industriale (CETAI) nr. 1992 din 17.03.1992 (publicată la 30.12.2001 în Tratatul Internațional nr. 26, art. nr. 55), la care Republica Moldova a aderat prin Hotărârea Parlamentului nr. 1546-XII din 23 iunie 1993 pentru aderarea Republicii Moldova la unele convenții în domeniul protecției mediului înconjurător și ratificarea Convenției privind diversitatea biologică;

b) **Ministerul Economiei și Infrastructurii** - organul central de specialitate al administrației publice, care asigură realizarea politicii de stat în domeniul securității industriale;

c) **Ministerul Afacerilor Interne** - organul central de specialitate al administrației publice, care asigură realizarea politicii de stat în domeniul prevenirii și lichidării consecințelor situațiilor de urgență și excepționale, protecția civilă, apărarea împotriva incendiilor și acordarea primului ajutor calificat, domeniul ordinii și securității publice;

Autoritățile competente desemnate la nivel central au misiunea de a analiza situația și problemele din domeniul controlului pericolelor de accidente majore, de a elabora politici publice eficiente în domeniu, de a monitoriza calitatea politicilor și actelor normative și de a propune intervenții justificate ale statului care urmează să ofere soluții eficiente în domeniu, asigurând cel mai bun raport dintre rezultatele scontate și costurile preconizate.

(2) Autoritățile competente desemnate la nivel teritorial, responsabile pentru aplicarea prevederilor prezentei legi, conform sferei sale de competență sunt:

a) **Agencia de Mediu** - asigură implementarea documentelor de politici publice și a legislației privind protecția mediului atât la nivel național, cât și local;

b) **Inspectoratul pentru Protecția Mediului** - implementează politicile statului în domeniul protecției mediului și utilizării raționale a resurselor naturale, exercită controlul și supravegherea de stat, prevenirea și contracararea încălcărilor în domeniile de competență, pentru a asigura un nivel înalt de supraveghere și protecție mediului, a intereselor publice, siguranța ecologică a statului și altor valori ocrotite de legislație;

c) **Agenția pentru Supraveghere Tehnică** - asigură implementarea politicii statului în domeniul siguranței obiectelor industriale periculoase, supravegherea pieței privind obiectele industriale periculoase, protecția consumatorilor în sfera securității industriale și construcțiilor și respectarea condițiilor de licențiere conform domeniului;

d) **Inspectoratul General pentru Situații de Urgență** - punct național de contact în relația cu instituțiile similare din alte state și cu organizațiile internaționale de profil, asigură transmiterea și primirea cererilor de asistență internațională în situații de urgență și în situații excepționale și care, prin subdiviziunile sale teritoriale, execută, în condițiile legii, sarcini în domeniul protecției populației, teritoriului, mediului înconjurător și proprietății în caz de pericol sau declanșare a situațiilor excepționale;

e) **Autoritățile administrației publice locale.**

(3) Autoritățile competente desemnate potrivit prevederilor alin. (1) și (2) elaborează proceduri de coordonare a activităților în vederea aplicării prevederilor prezentei legi.

(4) Autoritățile competente prevăzute la alin. (1) și (2) acceptă informații echivalente prezentate de operatori, în conformitate cu obligațiile ce le revin din alte acte normative relevante la nivel național și european, care îndeplinesc oricare dintre cerințele prezentei legi. În astfel de cazuri, autoritățile competente asigură respectarea prevederilor prezentei legi.

Articolul 6. Notificarea

(1) Operatorul are obligația de a transmite Agenției de Mediu, prin subdiviziunile sale teritoriale, pe suport hârtie, într-un exemplar, și în format electronic, o notificare care să cuprindă următoarele:

a) numele și/sau denumirea comercială a operatorului și adresa completă a amplasamentului;

b) sediul sau domiciliul operatorului, inclusiv adresa completă a acestuia;

c) numele și funcția persoanei care răspunde de amplasament, dacă aceasta este diferită de cea prevăzută la lit. a);

d) fișele cu date de securitate și alte informații necesare, suficiente pentru a identifica substanțele periculoase și categoria de substanțe implicate sau care ar putea fi prezente;

e) cantitatea și forma fizică sub care se prezintă substanța sau substanțele periculoase în cauză, precum și capacitățile de stocare existente pe amplasament, exprimate în tone;

f) activitatea sau activitatea propusă a instalației ori a zonelor de depozitare;

g) date despre imediata vecinătate a amplasamentului, factorii care ar putea provoca un accident major sau agrava consecințele acestuia, inclusiv, dacă sunt disponibile, detalii privind amplasamentele vecine, situri care nu intră în domeniul de aplicare a prevederilor prezentei legi, zone și dezvoltări care ar putea fi sursa unui accident major ori ar putea crește riscul sau agrava consecințele unui accident major și al unor efecte domino.

(2) Notificarea sau actualizarea acesteia, după caz, se trimite Agenției de Mediu prin subdiviziunile teritoriale, în următoarele termene:

a) pentru amplasamentele noi, înainte de obținerea autorizației de construire sau a exploatării, după caz, cu respectarea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului, respectiv a procedurii de emitere a autorizației de mediu, potrivit prevederilor legislației specifice, sau cu 90 de zile înainte de schimbarea ce determină o modificare a inventarului de substanțe periculoase, ca urmare a unor modificări ale instalațiilor ori activităților sale;

b) în toate celelalte cazuri, în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi și de la care se aplică amplasamentului în cauză.

(3) Procedura de notificare a activităților care prezintă pericole de producere a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii, dezvoltării regionale și mediului.

(4) În urma notificării primite de către Agenția de Mediu, prin subdiviziunile teritoriale, autoritățile competente la nivel local, prevăzute la art. 5 alin. (2) lit. b) și lit. e), efectuează împreună vizita pe respectivul amplasament în conformitate cu prevederile Legii privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător nr.131 din 08.06.2012 și stabilesc încadrarea acestuia, potrivit dispozițiilor prezentei legi.

(5) Operatorul are obligația să actualizeze notificarea și să o transmită Agenției de Mediu, prin subdiviziunile teritoriale înainte de următoarele evenimente:

a) orice creștere ori scădere a cantității sau orice schimbare a naturii ori a formei fizice a substanței periculoase prezente, după cum se indică în notificarea furnizată de operator potrivit prevederilor alin. (1), sau o modificare a proceselor în care aceasta este utilizată;

b) modificarea unui amplasament sau a unei instalații care ar putea avea consecințe în termeni de pericole de accident major;

c) închiderea definitivă a amplasamentului sau dezafectarea acestuia;

d) modificări ale informațiilor prevăzute la alin. (1) lit. a) - c).

(6) În cazul în care evenimentele prevăzute la alin. (5) nu au loc, operatorul elaborează și transmite o notificare actualizată o dată la 5 ani de la depunerea notificării prevăzute la alin. (1).

Articolul 7. Politica de prevenire a accidentelor majore

(1) Operatorul elaborează un document potrivit prevederilor prevăzute în anexa nr. 2, în care să prezinte politica sa de prevenire a accidentelor majore (în continuare PPAM) și să garanteze că aceasta este implementată în mod corespunzător. PPAM trebuie să fie elaborată, astfel încât să asigure un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului. Aceasta cuprinde obiectivele globale și principiile de acțiune ale operatorului, rolul și responsabilitatea gestionării, precum și angajamentul privind îmbunătățirea continuă a controlului pericolelor de accidente majore și trebuie să fie elaborată astfel încât să asigure un nivel ridicat de protecție și să fie proporțională cu pericolele de accident major.

(2) Operatorul întocmește documentul prevăzut la alin. (1) într-un exemplar și îl transmite Agenției de Mediu, prin subdiviziunile teritoriale, pe suport hârtie, precum și în format electronic, în următoarele termene:

a) pentru amplasamentele noi, înainte de începerea construcției sau a exploatării, după caz, cu respectarea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului, respectiv a procedurii de emitere a autorizației/autorizației integrate de mediu, potrivit prevederilor legislației specifice, sau cu 90 de zile înainte de schimbarea ce determină o modificare a inventarului de substanțe periculoase ca urmare a unor modificări ale instalațiilor sau activităților sale;

b) în toate celelalte cazuri, în termen de 150 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi și de la care se aplică amplasamentului în cauză.

(3) Agenția de Mediu, prin subdiviziunile teritoriale, pune la dispoziția Inspectoratului pentru Protecția Mediului, prin subdiviziunile teritoriale, Agenției pentru Supraveghere Tehnică, prin subdiviziunile teritoriale și Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, prin subdiviziunile teritoriale, documentul prevăzut la alin. (1).

(4) Fără a se aduce atingere prevederilor art. 10, operatorul revizuieste periodic, cel puțin o dată la 5 ani, și actualizează, dacă este necesar, PPAM. Operatorul transmite PPAM actualizată la Agenția de Mediu, prin subdiviziunile teritoriale, cu 90 de zile anterior termenului de 5 ani de la data la care a fost întocmită.

(5) PPAM este pusă în aplicare de către operator prin mijloace și structuri proprii și printr-un sistem de management al securității, potrivit prevederilor prevăzute în anexa nr. 4, proporțional cu pericolele de accident major și cu gradul de complexitate a activităților din cadrul amplasamentului. În cazul amplasamentelor de nivel inferior, obligația de a pune în aplicare PPAM poate fi îndeplinită prin alte mijloace, structuri și sisteme de management proprii, proporționale cu pericolele de accident major, ținând seama de principiile prevăzute în anexa nr. 4.

(6) Conținutul-cadru al documentului care prezintă PPAM, modul de verificare și aprobare al acestuia, precum și informațiile privind sistemul de management al securității, se aprobă prin ordin al ministrului economiei și infrastructurii.

(7) Documentul la care se face referire în anexa nr. 2 se elaborează doar de către operatorii amplasamentelor de nivel inferior.

Articolul 8. Măsuri suplimentare

(1) Autoritățile competente prevăzute la art. 5 alin. (2) excepție lit. e), pe baza tuturor informațiilor primite de la operatori potrivit prevederilor art. 6 și 9 sau în urma solicitării de informații suplimentare ori ca urmare a constatărilor rezultate în urma controalelor efectuate în temeiul art. 19, identifică toate amplasamentele de nivel inferior și de nivel superior sau grupurile de amplasamente în care riscul ori consecințele unui accident major pot crește din cauza poziției geografice și a proximității unor astfel de amplasamente, precum și din cauza substanțelor periculoase inventariate pe respectivul amplasament.

(2) În cazul în care autoritățile competente prevăzute la art. 5 alin. (2) dispun de informații suplimentare față de cele furnizate de operator potrivit prevederilor art. 6 alin. (1) lit. g), acestea pun la dispoziția operatorului în cauză informațiile respective, dacă acest lucru este necesar, pentru aplicarea prevederilor prezentului articol.

(3) Operatorii amplasamentelor identificate potrivit prevederilor alin. (1) au următoarele obligații:

a) să realizeze un schimb de informații pertinente între ei, pentru a permite ca pentru aceste amplasamente să se țină cont de natura și de nivelul general de pericol de accident major în PPAM-urile corespunzătoare, în sistemele lor de management al securității, în rapoartele lor de securitate și în planurile lor de urgență internă, după caz;

b) să coopereze în ceea ce privește informarea publicului și în privința siturilor de exploatare învecinate care nu intră în domeniul de aplicare a prevederilor prezentei legi, precum și în ceea ce privește furnizarea de informații

către subdiviziunile Agenției de Mediu, Agenției pentru Supraveghere Tehnică și Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

Articolul 9. Raportul de securitate

(1) Operatorul unui amplasament de nivel superior are obligația de a întocmi un raport de securitate cu scopul:

a) de a demonstra că au fost puse în practică o PPAM și un sistem de management al securității pentru punerea în aplicare a acesteia, potrivit informațiilor prevăzute în anexa nr. 2 și 4;

b) de a demonstra că au fost identificate pericolele de accident major și scenarii posibile de accidente majore și că au fost luate măsurile necesare pentru a se preveni astfel de accidente și pentru a se limita consecințele acestora asupra sănătății umane și asupra mediului;

c) de a demonstra că au fost luate în considerare securitatea și fiabilitatea corespunzătoare în proiectarea, construcția, exploatarea și întreținerea oricărei instalații, zone de depozitare, echipamente și infrastructura aferente exploatării, care sunt legate de pericolele de accident major în interiorul amplasamentului;

d) de a demonstra că planurile de urgență internă au fost elaborate și de a furniza informații care să permită întocmirea planului de urgență externă;

e) de a furniza suficiente informații autorităților competente prevăzute la art. 5 alin. (2) și autorităților administrației publice responsabile cu amenajarea teritoriului și cu urbanismul, pentru a permite luarea de decizii cu privire la localizarea sau dezvoltarea de noi activități în jurul amplasamentelor existente.

(2) Raportul de securitate conține cel puțin datele și informațiile prevăzute în anexa nr. 3 și trebuie corelat cu cerințele din legislația subsecventă prezentei legi. Acesta indică numele organizațiilor relevante implicate în elaborarea raportului.

(3) Operatorul transmite raportul de securitate la Agenția de Mediu într-un singur exemplar, pe suport hârtie, precum și în format electronic, în următoarele termene:

a) pentru amplasamentele noi, înainte de începerea construcției sau a exploatării, după caz, cu respectarea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului, respectiv a procedurii de emitere a autorizației/autorizației integrate de mediu, potrivit prevederilor legislației specifice, sau cu 90 de zile înainte de schimbarea ce determină o modificare a inventarului de substanțe periculoase ca urmare a unor modificări ale instalațiilor ori activităților sale;

b) pentru alte amplasamente, la un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(4) Fără a se aduce atingere prevederilor art. 10, operatorul revizuieste periodic, cel puțin o dată la 5 ani și actualizează, dacă este necesar, raportul de

securitate. De asemenea, operatorul revizuieste și, dacă este necesar, actualizează raportul de securitate în urma unui accident major sau incident pe amplasamentul său și în orice alt moment, din proprie inițiativă ori la cererea autorității competente prevăzute la art. 5 alin. (2), în cazul în care acest lucru este justificat de date noi sau de cunoștințe tehnologice noi în domeniul securității, inclusiv cunoștințe care decurg din analiza unor accidente ori, pe cât posibil, a evenimentelor la limita de producere a unui accident, precum și de progresele în ceea ce privește cunoștințele legate de evaluarea pericolelor.

(5) Raportul de securitate actualizat sau părțile actualizate ale acestuia se transmit Agenției de Mediu, prin subdiviziunile teritoriale, în cel mult 15 zile de la actualizare.

(6) Înainte ca operatorul să înceapă construcția sau exploatarea, după caz, sau în cazurile prevăzute la alin. (3) lit. b) și la alin. (5), Agenția de Mediu, prin subdiviziunile teritoriale, după consultarea în scris a autorităților competente prevăzute la art. 5 alin. (2), într-un interval de timp stabilit de comun acord, dar care să nu depășească 12 luni de la primirea raportului, în funcție de complexitatea acestuia, comunică operatorului concluziile evaluării raportului de securitate și, după caz, potrivit prevederilor art. 18, autoritățile competente prevăzute la art. 5 alin. (2) interzic utilizarea sau punerea în funcțiune a amplasamentului în cauză.

(7) Conținutul-cadru al raportului de securitate se aprobă prin hotărâre de Guvern.

(8) Raportul de securitate se elaborează de către personalul instruit și atestat în condițiile Legii privind securitatea industrială a obiectelor industriale periculoase nr. 116 din 18 mai 2012.

Articolul 10. Modificarea unei instalații, a unui amplasament sau a unei zone de depozitare

(1) În cazul în care se aduc modificări unei instalații, unui amplasament, unei zone de depozitare sau a unui proces ori modificări ale naturii, clasificării sau a cantității substanțelor periculoase utilizate, care ar putea avea consecințe semnificative în cazul producerii unui accident major sau ar putea determina reclasificarea unui amplasament de nivel inferior ca amplasament de nivel superior ori viceversa, operatorul are obligația să revizuiască și să actualizeze dacă este necesar:

- a) notificarea, care va fi însoțită de fișele cu date de securitate;
- b) documentul ce reprezintă PPAM și sistemul de management al securității, potrivit informațiilor prevăzute în anexele nr. 2 și 4;
- c) raportul de securitate, potrivit informațiilor prevăzute în anexa nr. 3;
- d) planul de urgență internă, potrivit informațiilor prevăzute în anexa nr. 5.

(2) Operatorul are obligația să informeze Agenția de Mediu, prin subdiviziunile teritoriale, iar în cazul planului de urgență internă, Agenția pentru Supraveghere Tehnică, prin subdiviziunile teritoriale, cu privire la detaliile respectivelor actualizări și să transmită documentele actualizate prevăzute la alin. (1), pe suport hârtie, într-un exemplar, și în format electronic, înainte de realizarea modificărilor.

(3) Orice modificare la care se face referire în alin. (1) are loc după validarea de către autoritățile competente definite la art. 5 alin. (2), excepție lit. e) a documentelor prezentate Agenției de Mediu, prin subdiviziunile teritoriale, conform alin. (2).

Articolul 11. Planurile de urgență

(1) Pentru toate amplasamentele de nivel superior, operatorul are următoarele obligații:

a) elaborarea unui plan de urgență internă care să cuprindă măsurile ce trebuie aplicate în interiorul amplasamentului;

b) furnizarea informațiilor necesare Autorității publice locale, pe teritoriul căreia se află amplasamentul, care, va fi necesară pentru elaborarea planului de urgență externă.

(2) În termen de 180 de zile de la data primirii de la operator a informațiilor necesare, în temeiul prevederilor alin. (1) lit. b), Autoritatea publică locală, pe teritoriul căreia se află amplasamentul, cu sprijinul Agenției pentru Supraveghere Tehnică și Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, prin subdiviziunile teritoriale, elaborează un plan de urgență externă pentru măsurile care trebuie luate în exteriorul amplasamentului.

(3) Operatorul se conformează obligațiilor prevăzute la alin. (1), în următoarele termene:

a) pentru amplasamentele noi, cu 90 de zile anterior începerii exploatării acestora sau înainte de schimbarea ce determină o modificare a inventarului de substanțe periculoase;

b) pentru alte amplasamente, în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi și de la care se aplică amplasamentului în cauză.

(4) Planurile de urgență se stabilesc cu următoarele obiective:

a) controlul și limitarea efectelor incidentelor astfel încât să se minimizeze efectele și să se limiteze daunele asupra sănătății populației, mediului și proprietății;

b) implementarea măsurilor necesare pentru protecția sănătății umane și a mediului împotriva efectelor accidentelor majore;

c) comunicarea informațiilor necesare către publicul și serviciile sau autoritățile implicate din zona respectivă;

d) asigurarea refacerii ecologice și curățarea zonei afectate în urma unui accident major.

Planurile de urgență trebuie să cuprindă informațiile prevăzute în anexa nr. 5.

(5) La elaborarea și actualizarea planului de urgență internă operatorul este obligat să consulte personalul care lucrează în cadrul amplasamentului, inclusiv personalul subcontractat pentru diferite servicii pe termen lung, relevant din punctul de vedere al securității amplasamentului.

(6) Autoritatea publică locală pune din timp la dispoziția publicului interesat planurile de urgență externă atunci când acestea sunt elaborate sau modificate substanțial, înainte de a fi aprobate, astfel încât publicul să aibă posibilitatea să își exprime opinia cu privire la aceste planuri.

(7) Planurile de urgență internă și externă sunt revizuite și testate periodic, la intervale de cel mult 3 ani și, unde este necesar, actualizate de operator și, respectiv, de Autoritatea publică locală. Revizuirea are în vedere modificările care au loc în cadrul amplasamentelor respective sau în serviciile de urgență implicate, noile cunoștințe tehnice, precum și noile cunoștințe privind intervenția în caz de accidente majore.

(8) Planurile de urgență se pun în aplicare imediat de operator și, dacă este necesar, de Autoritatea publică locală, în următoarele situații:

a) când survine un accident major; sau

b) când survine un eveniment necontrolat, care poate, prin natura sa, să conducă la un accident major.

(9) În baza informațiilor conținute în raportul de securitate, Autoritatea publică locală, în comun cu Agenția pentru Supraveghere Tehnică și Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, prin subdiviziunile teritoriale, poate decide că pentru anumite amplasamente nu este necesar să se elaboreze planul de urgență externă prevăzut la alin. (1) lit. b).

(10) În cadrul planurilor de urgență externă, Autoritatea publică locală, Agenția pentru Supraveghere Tehnică și Inspectoratul General pentru Situații de Urgență prin subdiviziunile teritoriale, se asigură că, acolo unde este cazul, se ia în considerare necesitatea întăririi cooperării în ceea ce privește asistența în domeniul protecției civile, cu statele vecine, în caz de accidente majore.

(11) Planurile de urgență se elaborează și se testează potrivit normelor metodologice aprobate de Guvern.

Articolul 12. Amenajarea teritoriului

(1) Autoritățile administrației publice responsabile de amenajarea teritoriului și urbanism, în colaborare cu autoritățile competente prevăzute la art. 5 alin. (2), se asigură că obiectivele de prevenire a accidentelor majore și de limitare a

consecințelor unor astfel de accidente pentru sănătatea umană și pentru mediu sunt incluse în cadrul politicilor de amenajare a teritoriului sau al altor politici relevante, inclusiv în documentația de amenajare a teritoriului și urbanism, elaborată și aprobată conform legislației în vigoare. În acest scop, aceste autorități efectuează controale și emit avize la proiectele, în care sunt implicate substanțe sau amestecuri periculoase, privind:

a) poziționarea și construirea noilor amplasamente, care se încadrează în prevederile prezentei legi;

b) modificările aduse amplasamentelor existente cărora le sunt aplicabile prevederile art. 10;

c) noi proiecte de dezvoltare, inclusiv căi de transport, locații de uz public și zone rezidențiale aflate în vecinătatea amplasamentelor, unde stabilirea de amplasamente sau dezvoltările pot genera ori crește riscul ori agrava consecințele unui accident major.

(2) Autoritățile competente prevăzute la art. 5 alin. (2), în colaborare cu autoritățile administrației publice locale responsabile de amenajarea teritoriului și urbanism, se asigură că politicile de dezvoltare și amenajare a teritoriului sau alte politici relevante și procedurile de punere în aplicare a acestora prevăd pe termen lung necesitatea:

a) menținerii unor distanțe de siguranță corespunzătoare, între amplasamentele care intră sub incidența prevederilor prezentei legi, și zonele rezidențiale, clădirile și zonele frecventate de public, zonele de agrement și, în măsura în care este posibil, căile de transport importante;

b) protejării ariilor naturale deosebit de vulnerabile sau de interes natural deosebit, aflate în apropierea amplasamentelor, atunci când este necesar, prin distanțe de siguranță ori alte măsuri corespunzătoare;

c) luării unor măsuri tehnice suplimentare, în cazul amplasamentelor existente, potrivit prevederilor art. 4, pentru a nu crește riscurile pentru sănătatea umană și pentru mediu.

(3) Autoritățile competente prevăzute la art. 5 alin. (2), literele a), b), c) și d), în colaborare cu autoritățile administrației publice locale responsabile de amenajarea teritoriului și urbanism, inițiază proceduri de consultare corespunzătoare pentru a facilita punerea în aplicare a politicilor stabilite la alin. (1). În acest sens, operatorii amplasamentelor au obligația să furnizeze autorităților prevăzute mai sus informații suficiente cu privire la riscurile pe care le presupune amplasamentul, precum și recomandările tehnice cu privire la aceste riscuri, fie de la caz la caz, fie la nivel general, atunci când se iau decizii.

(4) Operatorii amplasamentelor de nivel inferior furnizează, la cererea autorităților competente prevăzute la art. 5 alin. (2), informații suficiente cu privire

la riscurile pe care le presupune amplasamentul, acestea fiind necesare în scopul amenajării teritoriului.

(5) Dispozițiile prevăzute la alin. (1) - (4) se aplică fără a aduce atingere prevederilor Legii privind evaluarea impactului asupra mediului nr. 86 din 29.05.2014, cu modificările și completările ulterioare și ale Legii privind evaluarea strategică de mediu nr. 11 din 02.03.2017, cu modificările ulterioare.

(6) Metodologia pentru stabilirea distanțelor corespunzătoare în activitățile de amenajare a teritoriului și urbanism față de amplasamentele care se încadrează în prevederile prezentei legi se aprobă prin hotărâre de Guvern.

Metodologia se aplică la elaborarea, avizarea și aprobarea planurilor de amenajare a teritoriului și urbanism și în autorizarea executării lucrărilor de construcții, în concordanță cu prevederile art. 12 alin. (1) din prezenta lege.

Articolul 13. Informarea publicului

(1) Operatorul are obligația ca informațiile prevăzute în anexa nr. 6 să fie puse în permanență la dispoziția publicului, inclusiv în format electronic pe propria pagină de internet. Informațiile se actualizează, atunci când este necesar, inclusiv în cazul modificărilor prevăzute la art. 10.

(2) Pentru amplasamentele de nivel superior, operatorul are obligația:

a) să informeze periodic și în forma cea mai potrivită toate persoanele care ar putea fi afectate de un accident major, fără ca acestea să solicite acest lucru, cu informații clare, suficiente și inteligibile privind măsurile de securitate și conduita obligatorie în caz de accident major;

b) să pună la dispoziția publicului, la cerere, raportul de securitate, iar în cazul aplicării prevederilor art. 21 alin. (3), să pună la dispoziția acestuia un raport modificat, sub forma unui rezumat fără caracter tehnic, care include cel puțin informații generale privind pericolele de accident major și efectele potențiale asupra sănătății umane și asupra mediului în caz de accident major;

c) să pună la dispoziția publicului, la cerere, inventarul substanțelor periculoase, în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (3).

(3) Informațiile care urmează să fie furnizate în temeiul prevederilor alin. (2) lit. a) includ cel puțin informațiile prevăzute în anexa nr. 6. Aceste informații sunt, de asemenea, furnizate tuturor administratorilor sau proprietarilor construcțiilor și zonelor de utilitate publică, inclusiv școli și spitale, și tuturor amplasamentelor învecinate, în cazul amplasamentelor care intră sub incidența prevederilor art. 8.

(4) Operatorul are obligația să furnizeze informațiile, cel puțin o dată la 5 ani, să le revizuiască periodic și, atunci când este necesar, să le actualizeze, inclusiv în cazul unor modificări care intră sub incidența prevederilor art. 10.

(5) În ceea ce privește posibilitatea producerii unui accident major cu efecte transfrontaliere provenind de la un amplasament de nivel superior, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență furnizează informații suficiente autorităților similare din statele învecinate care ar putea fi afectate, astfel încât prevederile art. 11, 12 și ale prezentului articol să poată fi folosite, acolo unde sunt aplicabile, de către statele care ar putea fi afectate.

(6) În cazurile în care Inspectoratul General pentru Situații de Urgență decide că un amplasament aflat în apropierea teritoriului altui stat nu prezintă pericol de accident major în afara perimetrului său în contextul prevederilor art. 11 alin. (9) și, din acest motiv, nu este necesară elaborarea unui plan de urgență externă prevăzut la art. 11 alin. (1), informează în acest sens autoritățile similare din statul vecin cu privire la decizia luată și motivarea acesteia.

Articolul 14. Consultarea publicului și participarea la procesul decizional

(1) Agenția teritorială de Mediu, în colaborare cu Autoritatea publică locală, ia măsurile prevăzute de legislația în vigoare pentru a oferi, din timp, publicului interesat posibilitatea să își exprime opinia cu privire la proiectele individuale specifice privind:

- a) planificarea de noi amplasamente, prevăzută la art. 12;
- b) modificarea semnificativă a amplasamentelor prevăzută la art. 10, în cazul în care aceste modificări sunt supuse obligațiilor prevăzute la art. 12;
- c) noile amenajări în apropierea imediată a amplasamentelor în cazul în care acestea pot crește riscul sau agrava consecințele unui accident major, potrivit prevederilor art. 12.

(2) În ceea ce privește proiectele individuale specifice prevăzute la alin. (1), publicul este informat prin anunțuri publice sau prin alte mijloace, inclusiv prin mijloace electronice, dacă sunt disponibile, la începutul procedurii de adoptare a unei decizii ori, cel mai târziu, de îndată ce informațiile pot fi furnizate în mod rezonabil, cu privire la următoarele aspecte:

- a) obiectul proiectului specific;
- b) dacă este cazul, faptul că un proiect face obiectul unei evaluări de impact asupra mediului la nivel național sau transfrontalier ori al consultărilor între statele învecinate în conformitate cu dispozițiile art. 13 alin. (5);
- c) detalii privind autoritatea responsabilă cu luarea deciziei, de la care pot fi obținute informații relevante, și căreia îi pot fi prezentate observații sau întrebări și detalii privind termenele pentru transmiterea acestora;
- d) natura posibilelor decizii sau, în cazul în care există o decizie, proiectul acesteia;

e) precizarea orelor și a locurilor în care sau a mijloacelor prin care vor fi oferite informațiile relevante;

f) detalii privind modalitățile de participare și consultare a publicului, realizate în temeiul alin. (8).

(3) În ceea ce privește proiectele individuale specifice prevăzute la alin. (1), autoritatea competentă pentru protecția mediului se asigură că următoarele elemente sunt puse la dispoziția publicului interesat, în termenele legale stipulate în procedurile de reglementare:

a) principalele rapoarte și recomandări adresate autorității competente pentru protecția mediului la momentul în care publicul interesat a fost informat în conformitate cu alin. (2), potrivit prevederilor legislației naționale;

b) alte informații decât cele cuprinse în prezentul alineat, care sunt relevante pentru decizia adoptată și care devin disponibile numai după ce publicul interesat a fost informat, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1467 din 30 decembrie 2016 pentru aprobarea Regulamentului privind accesul publicului la informația de mediu.

(4) Agenția de Mediu, prin subdiviziunile sale teritoriale, se asigură că publicul interesat beneficiază de dreptul de a formula observații și opinii înainte de adoptarea unei decizii cu privire la un proiect individual, astfel cum prevede alin. (1), și că rezultatele consultărilor desfășurate în temeiul respectivului alineat sunt luate în considerare, în mod corespunzător, în adoptarea unei decizii.

(5) Atunci când sunt luate deciziile relevante, autoritatea competentă pentru protecția mediului pune la dispoziția publicului:

a) conținutul deciziei și motivele pe care se bazează, inclusiv orice actualizări ulterioare;

b) rezultatele consultărilor organizate înainte de adoptarea deciziei și o explicație a modului în care acestea au fost luate în considerare în decizia respectivă.

(6) La stabilirea de planuri sau programe legate de aspectele prevăzute la alin. (1) lit. a) sau c), Agenția de Mediu se asigură că publicului i se oferă din timp posibilități efective de a participa la pregătirea și modificarea sau revizuirea acestora, prin utilizarea procedurilor stabilite în Legea nr. 11 din 2 martie 2017 privind evaluarea strategică de mediu și Legea nr. 86 din 29 mai 2014 privind evaluarea impactului asupra mediului, cu modificările ulterioare. Autoritatea competentă pentru protecția mediului identifică publicul îndreptățit să participe în sensul prezentului alineat, inclusiv organizațiile neguvernamentale relevante care îndeplinesc condițiile impuse în legislația națională, precum cele care promovează protecția mediului.

(7) Prevederile alin. (6) nu se aplică planurilor și programelor pentru care o procedură de participare a publicului se realizează în conformitate cu Legea nr. 11 din 02 martie 2017 privind evaluarea strategică de mediu, cu modificările ulterioare.

(8) Modalitățile de informare și consultare a publicului interesat sunt cele prevăzute în Hotărârii Guvernului nr. 1467 din 30 decembrie 2016 pentru aprobarea Regulamentului privind accesul publicului la informația de mediu.

Articolul 15. Informațiile care trebuie furnizate de către operator și acțiunile care trebuie întreprinse în urma producerii unui accident major

(1) În cazul producerii unui accident major, operatorul are obligația să ia următoarele măsuri:

a) să informeze imediat Autoritatea publică locală și subdiviziunile teritoriale ale Inspectoratului General pentru Situații de Urgență și Agenției pentru Supraveghere Tehnică referitor la producerea accidentului;

b) să ofere Autorităților publice locale și subdiviziunilor Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, imediat ce acestea devin disponibile, următoarele informații referitoare la: circumstanțele accidentului, substanțele periculoase implicate, datele disponibile pentru evaluarea efectelor accidentului asupra sănătății umane, asupra mediului și proprietății și măsurile de urgență adoptate;

c) să informeze autoritățile competente prevăzute la art. 5 alin. (2) cu privire la măsurile avute în vedere pentru atenuarea efectelor pe termen mediu și lung ale accidentului, precum și pentru prevenirea repetării unui astfel de accident;

d) să actualizeze informațiile furnizate dacă cercetările ulterioare fac cunoscute date suplimentare care modifică informațiile inițiale sau concluziile stabilite.

(2) Autoritatea publică locală în comun cu subdiviziunea teritorială a Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, la primirea informațiilor furnizate de către operator în temeiul alin. (1) lit. a) și b), informează toate celelalte autorități competente prevăzute la art. 5 alin. (2).

(3) Procedura de notificare a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase, produse inclusiv în context transfrontalier, se efectuează în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1076 din 16 octombrie 2010 cu privire la clasificarea situațiilor excepționale și la modul de acumulare și prezentare a informațiilor în domeniul protecției populației și teritoriului în caz de situații excepționale.

Articolul 16. Acțiunile care trebuie întreprinse de autoritățile competente în urma producerii unui accident major

(1) În urma producerii unui accident major, autoritățile competente prevăzute la art. 5 alin. (2) au următoarele obligații:

a) să se asigure că s-au luat toate măsurile urgente, care s-ar putea dovedi necesare, pe termen mediu și lung;

b) să colecteze, prin control, investigație sau prin alte mijloace corespunzătoare, informațiile necesare pentru o analiză completă a aspectelor tehnice, organizaționale și manageriale ale accidentului;

c) să se asigure că operatorul a luat toate măsurile necesare de remediere;

d) să facă recomandări cu privire la măsurile preventive viitoare;

e) să informeze persoanele care ar putea fi afectate cu privire la accidentul care a avut loc și, atunci când este cazul, cu privire la măsurile luate pentru atenuarea consecințelor acestuia;

f) să informeze în cel mai scurt timp autoritățile competente prevăzute la art. 5 alin. (1) cu privire la producerea accidentului.

(2) Procedura de investigare a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase se efectuează în conformitate cu prevederile art. 14 din Legea nr.116 din 18.05.2012 privind securitatea industrială a obiectelor industriale periculoase, cu modificările și completările ulterioare.

Articolul 17. Informații care trebuie furnizate de către statul de origine statelor afectate în urma producerii unui accident major

(1) În scopul prevenirii și limitării consecințelor accidentelor majore, Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, ca autoritate competentă pentru scopurile Convenției Comisiei Economice a Organizației Națiunilor Unite pentru Europa privind efectele transfrontiere ale accidentelor industriale și Inspectoratul general pentru Situații de Urgență, ca punct de contact în scopul notificării accidentelor industriale, în conformitate cu prevederile Convenției privind efectele transfrontiere ale accidentelor industriale, va informa celelalte Părți asupra accidentelor majore produse pe teritoriul național, care îndeplinesc criteriile prevăzute în anexa nr. 7. Informarea cuprinde următoarele detalii:

a) statul, numele și adresa autorității responsabile pentru elaborarea raportului;

b) data, ora și locul producerii accidentului major, incluzând numele complet al operatorului și adresa amplasamentului implicat;

c) o descriere succintă a circumstanțelor în care s-a produs accidentul, incluzând substanțele periculoase implicate și efectele imediate asupra sănătății populației și mediului;

d) o descriere succintă a măsurilor de urgență întreprinse și a măsurilor de precauție imediate necesare pentru a preveni repetarea accidentului;

e) rezultatele analizei și recomandările Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) se pun la dispoziția Comisiei Europene și Secretariatului executiv al Comisiei Economice pentru Europa (în conformitate cu prevederile Convenției Comisiei Economice a Organizației Națiunilor Unite pentru Europa privind efectele transfrontiere ale accidentelor industriale) de îndată ce este posibil din punct de vedere practic și cel târziu în decurs de un an de la data accidentului, prin utilizarea bazei de date prevăzute la art. 20 alin. (4). Dacă în acest termen pot fi furnizate numai informații preliminare, potrivit prevederilor alin. (1) lit. e), pentru introducerea în baza de date, informațiile sunt actualizate odată ce rezultatele unei analize mai aprofundate și noi recomandări sunt disponibile.

(3) Raportarea informațiilor prevăzute la alin. (1) lit. e) poate fi amânată pentru a permite finalizarea procedurilor judiciare în cazul în care o astfel de raportare ar putea afecta acele proceduri.

(4) Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului furnizează Comisiei Europene numele și adresa oricărei instituții/organizații, care ar putea deține informații relevante asupra accidentelor majore și care este în măsură să asigure consultanță autorităților competente din alte state care trebuie să intervină în eventualitatea unui astfel de accident.

Articolul 18. Interzicerea utilizării

(1) Autoritățile competente prevăzute la art. 5 alin. (2) interzic utilizarea sau punerea în funcțiune a oricărui amplasament, instalații sau zone de depozitare sau a oricărei părți din acestea, dacă măsurile luate de operator pentru prevenirea sau atenuarea accidentelor majore prezintă deficiențe grave. În acest sens, se iau în considerare, între altele, deficiențele grave în desfășurarea acțiunilor necesare identificate în raportul de inspecție.

(2) Autoritățile competente prevăzute la alin. (1) pot interzice utilizarea ori punerea în funcțiune a oricărui amplasament, instalații sau zone de depozitare ori a oricărei părți din acestea, dacă operatorul nu a înaintat, în termenul stabilit: notificarea, documentul privind politica de prevenire a accidentelor majore, raportul de securitate sau alte informații solicitate potrivit prevederilor prezentei legi.

(3) Operatorii au dreptul să conteste decizia de interdicție. Contestația se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, cu respectarea prevederilor Legii contenciosului administrative nr. 793 din 10 februarie 2000, cu modificările și completările ulterioare, și fără a aduce atingere altor prevederi legale.

(4) Procedura de interzicere a utilizării sau punerii în funcțiune a unui amplasament, instalații ori zone de depozitare sau a oricărei părți din acestea se aprobă de Guvern.

Articolul 19. Controale

(1) Inspectoratul pentru Protecția Mediului, Agenția pentru Supraveghere Tehnică, prin subdiviziunile lor teritoriale și, după caz, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență (ca organ consultativ), prin subdiviziunile sale teritoriale, organizează un sistem de controale, adaptat tipului de amplasament în cauză, indiferent de primirea raportului de securitate sau a oricărei altei documentații înaintate de operator, în conformitate cu cerințele și în condițiile prevederilor Legii nr. 131 din 08 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

(2) Numărul controalelor efectuate trebuie să asigure o examinare planificată și sistematică a sistemelor tehnice, organizaționale sau manageriale utilizate în cadrul amplasamentului, complexitatea acestuia și cantitățile de substanțe existente, astfel încât să se asigure în special că:

a) operatorul poate demonstra că a luat măsuri necesare, în legătură cu diversele activități din cadrul amplasamentului, pentru a preveni accidentele majore;

b) operatorul poate demonstra că a asigurat mijloacele necesare pentru limitarea consecințelor accidentelor majore, în interiorul amplasamentului și în afara acestuia;

c) datele și informațiile cuprinse în raportul de securitate sau în orice alt document înaintat reflectă în mod corespunzător condițiile din cadrul amplasamentului;

d) informațiile sunt puse la dispoziția publicului potrivit prevederilor art. 13.

(3) La elaborarea planurilor de control anuale, autoritățile competente cu atribuții de control se coordonează pentru a efectua controale comune pentru amplasamentele încadrate sub incidența prevederilor prezentei legi.

(4) Fiecare plan de controale include următoarele elemente:

a) o evaluare generală a problemelor de securitate relevante;

b) zona geografică acoperită de planul de controale;

c) o listă a amplasamentelor incluse în plan;

d) o listă a grupurilor de amplasamente, cu posibile efecte domino, conform dispozițiilor art. 8;

e) o listă a amplasamentelor, în cazul în care anumite surse externe de risc sau de pericol ar putea crește riscul ori consecințele unui accident major;

f) procedurile pentru controale planificate, inclusiv programele pentru astfel de controale în conformitate cu prevederile alin. (3);

g) procedurile aplicabile controalelor excepționale în conformitate cu prevederile alin. (7);

h) dispoziții privind cooperarea între diferitele autorități cu atribuții de control.

(5) Perioada dintre două vizite consecutive la fața locului nu depășește un an pentru amplasamentele de nivel superior și 3 ani pentru amplasamentele de nivel inferior, cu excepția cazului în care autoritatea competentă a întocmit un program de controale bazat pe o evaluare sistematică a pericolelor de accidente majore în cadrul amplasamentelor vizate.

(6) Pentru stabilirea frecvenței controalelor se realizează o evaluare sistematică a pericolelor din amplasamentele în cauză care se bazează, cel puțin, pe următoarele criterii:

a) impactul potențial al amplasamentelor în cauză asupra sănătății umane și a mediului;

b) măsura în care cerințele prezentei legi au fost respectate;

c) numărul de incidente/accidente înregistrate anterior pe amplasament. Dacă este cazul, se iau în considerare constatările relevante ale controalelor efectuate în temeiul altor acte normative în vigoare.

(7) Pentru investigarea sesizărilor privind deficiențele grave, a accidentelor grave și evenimentelor la limita de producere a unui accident, a incidentelor sau cazurilor de neconformitate, se desfășoară controale inopinate de către autoritățile prevăzute la alin. (1), cât mai curînd posibil de la data primirii acestor informații.

(8) În termen de cel mult 5 zile de la data realizării fiecărui control, autoritățile competente prevăzute la alin. (1) comunică operatorului concluziile controlului, precum și toate acțiunile necesare identificate, dacă acestea nu au fost dispuse pînă la această dată.

(9) După primirea comunicării concluziilor controlului, pentru fiecare acțiune prevăzută, operatorul, de comun acord cu autoritățile competente prevăzute la alin. (1), stabilește un calendar pentru punerea în practică a tuturor acestor acțiuni identificate și notifică acestora realizarea fiecărei acțiuni.

(10) Dacă în cadrul realizării unui control se identifică un caz important de neconformitate cu dispozițiile prezentei legi, se efectuează un control inopinat,

pentru verificarea respectării cerințelor stabilite de legislație, în termen de maximum 6 luni.

(11) În situația în care este posibil, controalele se coordonează și se combină cu alte controale, efectuate în temeiul altor acte normative în vigoare, acolo unde este cazul.

(12) Autoritățile competente prevăzute la art. 5 furnizează informații privind mecanismele și instrumentele necesare schimbului de experiență și pentru consolidarea cunoștințelor și participă la astfel de mecanisme la nivelul Uniunii Europene.

(13) Operatorii au obligația să furnizeze autorităților competente prevăzute la alin. (1) întreaga asistență necesară pentru efectuarea controlului și obținerea oricărei informații necesare, în special pentru a permite acestora o evaluare completă a posibilității producerii unui accident major și determinarea măsurii în care este posibil să crească probabilitatea producerii unor accidente majore sau al agravării acestora, pregătirea unui plan de urgență externă și luarea în considerare a substanțelor care, datorită caracteristicilor lor fizice, condițiilor speciale sau localizării lor, ar putea impune atenție suplimentară, în scopul respectării prevederilor prezentei legi.

(14) Modul de planificare, organizare, pregătire și desfășurare a controalelor comune pe amplasamentele care se supun prevederilor prezentei legi se aprobă de Guvern.

Articolul 20. Sistemul și schimbul de informații

(1) Autoritățile competente prevăzute la art. 5 alin. (1) efectuează schimb de informații în domeniul controlului pericolelor de accidente majore care pot cauza efecte transfrontaliere în conformitate cu prezenta lege și Convenția UNECE privind efectele transfrontaliere ale accidentelor industriale.

(2) La fiecare 4 ani, Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, coordonator național al Convenției UNECE privind efectele transfrontaliere ale accidentelor industriale, în colaborare cu celelalte autorități competente de la nivel central, întocmește un raport privind punerea în aplicare a prevederilor prezentei legi, pe care îl transmite Secretariatului executiv al Comisiei Economice pentru Europa și Comisiei Europene.

(3) Pentru amplasamentele care cad sub incidența prevederilor prezentei legi, raportul trebuie să conțină cel puțin următoarele:

a) numele sau denumirea comercială a operatorului și adresa completă a amplasamentului în cauză;

b) activitatea sau activitățile desfășurate în cadrul amplasamentului.

(4) Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, în colaborare cu celelalte autorități competente de la nivel central, stabilește persoane desemnate care să acceseze bazele de date dezvoltate de Comisia Europeană referitoare la amplasamentele ce se supun prezentei legi, precum și accidentele majore care au avut loc. În vederea obținerii accesului la aceste baze de date, lista cu persoanele desemnate din cadrul autorităților competente se întocmește, se actualizează periodic și se transmite Comisiei Europene.

(5) În vederea asigurării comunicării cu Comisia Europeană, autoritățile competente prevăzute la art. 5 alin. (1) dezvoltă baze de date comune care să cuprindă informații referitoare la amplasamentele ce se supun prevederilor prezentei legi, precum și incidentele și accidentele majore care au avut loc pe teritoriul național.

Articolul 21. Accesul la informații și confidențialitatea

(1) În scopul asigurării transparenței, autoritatea competentă pentru protecția mediului are obligația de a pune la dispoziția oricărei persoane fizice sau juridice care solicită acest lucru toate informațiile primite în baza prevederilor acestei legi și în conformitate cu Hotărârea Guvernului pentru aprobarea Regulamentului privind accesul publicului la informația de mediu nr. 1467 din 30.12.2016.

(2) Divulgarea oricăror informații cerute în temeiul prevederilor prezentei legi, inclusiv în baza prevederilor art. 13, poate fi refuzată sau restricționată de către autoritatea competentă pentru protecția mediului, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute de dispozițiile cap. III din Hotărârea Guvernului pentru aprobarea Regulamentului privind accesul publicului la informația de mediu nr. 1467 din 30 decembrie 2016.

(3) Divulgarea informațiilor complete prevăzute de dispozițiile art. 13 alin. (2) lit. b) și c) deținute de către autoritatea competentă pentru protecția mediului poate fi refuzată de către aceasta, fără a aduce atingere alin. (2), în cazul în care operatorul a solicitat să nu se divulge anumite părți ale raportului de securitate sau inventarul substanțelor periculoase în condițiile prevăzute de dispozițiile pct. 26 și pct. 29 din Hotărârea Guvernului pentru aprobarea Regulamentului privind accesul publicului la informația de mediu nr. 1467 din 30.12.2016. Autoritatea competentă pentru protecția mediului poate decide, de asemenea, din aceleași motive, nedivulgarea anumitor părți ale raportului sau inventarului substanțelor periculoase. În astfel de cazuri și cu aprobarea autorității respective, operatorul furnizează autorității competente un raport sau un inventar modificat, care exclude aceste părți.

Articolul 22. Accesul la justiție

Autoritatea competentă se asigură că:

1) orice persoană care solicită informații în conformitate cu dispozițiile art. 13 alin. (2) lit. b) sau c) sau cu art. 21 alin. (1) poate să obțină o revizuire, potrivit prevederilor art. 16 - 19 din Hotărârea Guvernului pentru aprobarea Regulamentului privind accesul publicului la informația de mediu nr. 1467 din 30.12.2016, a actelor sau a omisiunilor unei autorități competente în legătură cu o astfel de solicitare;

2) în cadrul sistemului juridic național, publicul interesat are acces la procedurile de atac în conformitate cu prevederile Codului administrativ al Republicii Moldova nr. 116 din 19.07.2018.

CAPITOLUL III

Dispoziții finale și tranzitorii

Articolul 23. Dispoziții finale.

La momentul aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană, Comisia Europeană va fi notificată cu privire la autoritățile de supraveghere și domeniile lor de competență, în conformitate cu legislația comunitară de armonizare sau cu reglementările tehnice care o transpun, precum și privind sancțiunile aplicabile pentru nerespectarea prevederilor prezentei legi.

Articolul 24. Organizarea executării

(1) Prezenta lege intră în vigoare la expirarea a 12 luni de la data publicării. La data intrării în vigoare a prezentei legi, actele normative în vigoare se vor aplica în măsura în care nu contravin prezentei legi.

(2) Guvernul, în termen de 12 luni de la data publicării prezentei legi:

- a) va prezenta Parlamentului propuneri privind punerea în concordanță a legislației în vigoare cu prevederile prezentei legi;
- b) va aduce în concordanță actele sale normative cu prevederile prezentei legi;
- c) va adopta actele normative necesare pentru executarea prezentei legi.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI
Nr. _____. Chișinău, _____2019

Zinaida GRECEANÎ

SUBSTANȚE PERICULOASE

Substanțele periculoase care intră sub incidența categoriilor de pericol prevăzute în lista din coloana 1 din partea 1 din prezenta anexă fac obiectul cantităților relevante pentru încadrare stabilite în coloanele 2 și 3 din partea 1.

În cazul în care o substanță periculoasă intră sub incidența părții 1 din prezenta anexă și este de asemenea menționată în lista din partea 2, sunt aplicabile cantitățile relevante pentru încadrare stabilite în coloanele 2 și 3 din partea 2.

PARTEA 1

Categorii de substanțe periculoase

Prezenta parte include toate substanțele periculoase care intră sub incidența categoriilor de pericol enumerate în coloana 1:

Coloana 1	Coloana 2	Coloana 3
Categorii de pericol (LEGEA Nr. 277 din 29.11.2018 privind substanțele chimice.)	Cantitățile relevante (tone) ale substanțelor periculoase, astfel cum sunt menționate în prezenta Lege, la articolul 3 „Noțiuni principale”, noțiunea „substanță periculoasă”, pentru încadrarea amplasamentelor de	
	nivel inferior	nivel superior

Secțiunea „H” – PERICOLE PENTRU SĂNĂTATE

H1 TOXICITATE ACUTĂ categoria 1, toate căile de expunere	5	20
H2 TOXICITATE ACUTĂ — Categoria 2, toate căile de expunere — Categoria 3, căi de expunere – prin inhalare (a se vedea pct. 7)	50	200
H3 STOT TOXICITATE ASUPRA UNUI ORGAN ȚINTĂ SPECIFIC – EXPUNERE SINGULARĂ STOT SE categoria 1	50	200

Secțiunea „P” – PERICOLE FIZICE

P1a EXPLOZIVI (a se vedea pct. 8) — Explozivi instabili; sau — Explozivi, diviziunea 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 sau 1.6; sau — Substanțe sau amestecuri având proprietăți explozive în conformitate cu metoda A.14 din Regulamentul (CE) nr. 440/2008 (a se vedea pct. 9) și care nu fac parte din clasele de pericol peroxizi organici sau substanțe și amestecuri autoreactive	10	50
P1b EXPLOZIVI (a se vedea pct. 8) Explozivi, Diviziunea 1.4 (a se vedea pct. 10)	50	200
P2 GAZE INFLAMABILE Gaze inflamabile, categoria 1 sau 2	10	50
P3a AEROSOLI INFLAMABILI (a se vedea pct. 11.1) Aerosoli „inflamabili” categoria 1 sau 2, care conțin gaze inflamabile categoria 1 sau 2 sau lichide inflamabile categoria 1	150 (<i>net</i>)	500 (<i>net</i>)
P3b AEROSOLI INFLAMABILI (a se vedea pct. 11.1) Aerosoli „inflamabili” categoria 1 sau 2, care nu conțin gaze inflamabile categoria 1 sau 2 sau lichide inflamabile categoria 1 (a se vedea pct. 11.2)	5 000(<i>net</i>)	50 000(<i>net</i>)
P4 GAZE OXIDANTE Gaze oxidante, categoria 1	50	200
P5a LICHIDE INFLAMABILE	10	50

— Lichide inflamabile, categoria 1; sau — Lichide inflamabile categoria 2 sau 3 menținute la o temperatură superioară punctului de fierbere; sau — Alte lichide cu punct de aprindere $\leq 60\text{ }^{\circ}\text{C}$, menținute la o temperatură superioară punctului lor de fierbere (a se vedea pct. 12)		
P5b LICHIDE INFLAMABILE — Lichide inflamabile de categoria 2 sau 3 în cazul cărora anumite condiții de procesare, cum ar fi presiune înaltă sau temperatură ridicată, pot crea pericole de accidente majore; sau — Alte lichide cu punct de aprindere $\leq 60\text{ }^{\circ}\text{C}$ în cazul cărora anumite condiții de procesare, cum ar fi presiune înaltă sau temperatură ridicată, pot crea pericole de accidente majore (a se vedea pct. 12)	50	200
P5c LICHIDE INFLAMABILE Lichide inflamabile, categoria 2 sau 3, care nu sunt incluse în P5a și P5b	5 000	50 000
P6a SUBSTANȚE ȘI AMESTECURI AUTOREACTIVE ȘI PEROXIZI ORGANICI Substanțe și amestecuri autoreactive, tipul A sau B, sau peroxizi organici, tipul A sau B	10	50

P6b SUBSTANȚE ȘI AMESTECURI AUTOREACTIVE și PEROXIZI ORGANICI Substanțe și amestecuri autoreactive, tipul C, D, E sau F, sau peroxizi organici, tipul C, D, E sau F	50	200
P7 LICHIDE ȘI SOLIDE PIROFORICE Lichide piroforice, categoria 1 Solide piroforice, categoria 1	50	200
P8 LICHIDE ȘI SOLIDE OXIDANTE Lichide oxidante, categoria 1, 2 sau 3; sau Solide oxidante, categoria 1, 2 sau 3	50	200

Secțiunea „E” – PERICOLE PENTRU MEDIU

E1 Periculoase pentru mediul acvatic în categoria acut 1 sau cronic 1	100	200
E2 Periculoase pentru mediul acvatic în categoria cronic 2	200	500

Secțiunea „O” – ALTE PERICOLE

O1 Substanțe sau amestecuri cu frază de pericol EUH014	100	500
O2 Substanțe și amestecuri care în contact cu apa emit gaze inflamabile, categoria 1	100	500
O3 Substanțe sau amestecuri cu frază de pericol EUH029	50	200

PARTEA 2

Denumirea substanțelor periculoase

Coloana 1	Numărul CAS (¹)	Coloana 2	Coloana 3
		Cantitățile relevante (în tone)	

Substanțe periculoase		ale substanțelor pentru încadrarea amplasamentelor de	
		nivel inferior	nivel superior
1. Azotat de amoniu (a se vedea pct. 13)	—	5 000	10 000
2. Azotat de amoniu (a se vedea pct. 14)	—	1 250	5 000
3. Azotat de amoniu (a se vedea pct. 15)	—	350	2 500
4. Azotat de amoniu (a se vedea pct. 16)	—	10	50
5. Azotat de potasiu (a se vedea pct. 17)	—	5 000	10 000
6. Azotat de potasiu (a se vedea pct. 18)	—	1 250	5 000
7. Pentaoxid de arsen, acid arsenic (V) și/sau sărurile lor	1303-28-2	1	2
8. Trioxid de arsen, acid arsenos (III) acid și/sau sărurile lor	1327-53-3		0,1
9. Brom	7726-95-6	20	100
10. Clor	7782-50-5	10	25
11. Compuși de nichel sub formă de pudră inhalabilă: monoxid de nichel, dioxid de nichel, sulfură de nichel, disulfură de trinichel, trioxid de dinichel	—		1
12. Etilenamină	151-56-4	10	20
13. Fluor	7782-41-4	10	20
14. Formaldehidă (concentrație ≥ 90 %)	50-00-0	5	50
15. Hidrogen	1333-74-0	5	50
16. Acid clorhidric (gaz lichefiat)	7647-01-0	25	250
17. Alchili de plumb	—	5	50

18. Gaze lichefiate inflamabile, categoria 1 sau 2 (inclusiv GPL) și gaz natural (a se vedea pct. 19)	—	50	200
19. Acetilenă	74-86-2	5	50
20. Oxid de etilenă	75-21-8	5	50
21. Oxid de propilenă	75-56-9	5	50
22. Metanol	67-56-1	500	5 000
23. 4, 4'-Metilen-bis (2-cloranilină) și/sau săruri, sub formă de pudră	101-14-4		0,01
24. Metilizocianat	624-83-9		0,15
25. Oxigen	7782-44-7	200	2 000
26. 2,4-Toluen di-izocianat	584-84-9	10	100
2,6-Toluen di-izocianat	91-08-7		
27. Diclorură de carbonil (fosgen)	75-44-5	0,3	0,75
28. Arsină (hidrogen arsenios)	7784-42-1	0,2	1
29. Fosfină (hidrogen fosforat)	7803-51-2	0,2	1
30. Diclorură de sulf	10545-99-0		1
31. Trioxid de sulf	7446-11-9	15	75
32. Policlordibenzofurani și policlordibenzodioxine (inclusiv TCDD), calculate în echivalenți TCDD (a se vedea pct. 20)	—		0,001
33. Următoarele substanțe cancerigene sau amestecurile care conțin următorii agenți cancerigeni în concentrații de peste 5 % în greutate: 4-Aminodifenil și/sau sărurile acestuia, Benzotriclorură, benzidină și/sau sărurile acesteia, di(clormetil)eter, clormetil-metil-eter, 1,2-dibrometan,	—	0,5	2

sulfat de dietil, sulfat de dimetil, clorură de dimetil-carbonil, 1,2-dibrom-3-clorpropan, 1,2-dimetil-hidrazină, dimetil-nitrozamină, triamidă hexametil fosforică, hidrazină, 2-naftilamină și/sau sărurile acesteia, 4-nitrodifenil și 1,3 propansultonă			
34. Produse petroliere și carburanți alternativi (a) benzine și păcure (b) kerosen (inclusiv carburanți pentru avioane) (c) distilate de petrol, exclusiv fracția grea (inclusiv motorină, combustibil gazos pentru încălzirea locuințelor și amestecurile de combustibili gazoși) (d) păcură (e) carburanți alternativi utilizați în aceleași scopuri și având proprietăți similare în ceea ce privește inflamabilitatea și pericolele pentru mediu ca produsele menționate la literele (a)-(d)	—	2 500	25 000
35. Amoniac anhidru	7664-41-7	50	200
36. Trifluorură de bor	7637-07-2	5	20
37. Acid sulfhidric	7783-06-4	5	20
38. Piperidină	110-89-4	50	200
39. Bis(2-dimetilaminoetil)(metil)amină	3030-47-5	50	200
40. 3-(2-Etil-hexiloxi)propilamină	5397-31-9	50	200

41. Amestecurile ⁽²⁾ de hipoclorit de sodiu clasificate ca periculoase pentru mediul acvatic – pericol acut, categoria 1 [H400] care conțin mai puțin de 5 % clor activ și neclasificate în niciuna dintre celelalte categorii de pericole din partea 1 din anexa I.		200	500
42. Propilamină (a se vedea pct. 21)	107-10-8	500	2 000
43. Acrilat de terț-butil (a se vedea pct. 21)	1663-39-4	200	500
44. 2-Metil-3-butenonitril (a se vedea pct. 21)	16529-56-9	500	2 000
45. Tetrahidro-3,5-dimetil-1,3,5,-tiadiazină-2-tionă (dazomet) (a se vedea pct. 21)	533-74-4	100	200
46. Acrilat de metil (a se vedea pct. 21)	96-33-3	500	2 000
47. 3-Metilpiridină (a se vedea pct. 21)	108-99-6	500	2 000
48. 1-Bromo-3-cloropropan (a se vedea pct. 21)	109-70-6	500	2 000

¹ Substanțele și amestecurile sunt clasificate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor transpus prin Legea nr. 277 din 29.11.2018 privind substanțele chimice.

2. Amestecurile sunt tratate în același mod ca substanțele pure, cu condiția ca acestea să rămână în limitele de concentrație stabilite conform proprietăților lor în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1272/2008 transpus prin Legea nr. 277 din 29.11.2018 privind substanțele chimice, sau al ultimei sale adaptări la progresul tehnic, cu excepția cazului în care este precizat, în mod special, un procentaj din compoziția lor sau este dată o altă descriere.

3. Cantitățile relevante pentru încadrare stabilite mai sus se referă la fiecare amplasament în parte.

Cantitățile care trebuie luate în considerare pentru aplicarea articolelor relevante sunt cantitățile maxime prezente sau care ar putea exista la un moment dat. Substanțele periculoase care se găsesc în cadrul unui amplasament doar în cantități egale cu sau mai mici de 2 % din cantitatea relevantă pentru încadrare nu sunt luate în considerare la calcularea cantității totale existente dacă

localizarea lor în cadrul amplasamentului este de așa natură încât să nu poată provoca un accident major în altă zonă a amplasamentului respectiv.

4. Se aplică, dacă este cazul, următoarele reguli care reglementează însumarea de substanțe periculoase sau de categorii de substanțe periculoase:

În cazul unui amplasament în care nicio substanță periculoasă individuală nu este prezentă într-o cantitate mai mare decât sau egală cu cantitățile relevante pentru încadrare, se aplică următoarea regulă pentru a se stabili dacă amplasamentul intră sub incidența cerințelor relevante din prezenta lege.

Prezenta lege se aplică amplasamentelor de nivel superior dacă suma:

$q_1/Q_{U1} + q_2/Q_{U2} + q_3/Q_{U3} + q_4/Q_{U4} + q_5/Q_{U5} + \dots$ este mai mare de sau egală cu 1,

unde q_x = cantitatea de substanță periculoasă x (sau categoria de substanțe periculoase) inclusă în partea 1 sau în partea 2 din prezenta anexă,

iar Q_{UX} = cantitatea relevantă pentru încadrare pentru substanța periculoasă sau categoria x din coloana 3 din partea 1 sau din coloana 3 din partea 2 din prezenta anexă.

Prezenta lege se aplică amplasamentelor de nivel inferior dacă suma:

$q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + q_5/Q_{L5} + \dots$ este mai mare de sau egală cu 1,

unde q_x = cantitatea de substanță periculoasă x (sau categoria de substanțe periculoase) inclusă în partea 1 sau în partea 2 din prezenta anexă,

iar Q_{LX} = cantitatea relevantă pentru încadrare pentru substanța periculoasă sau categoria x din coloana 2 din partea 1 sau din coloana 2 din partea 2 din prezenta anexă.

Această regulă se utilizează pentru evaluarea pericolelor pentru sănătate, pericolele fizice și pericolele pentru mediu. Prin urmare, ea trebuie aplicată de trei ori:

- (a) pentru însumarea substanțelor periculoase enumerate în partea 2, care se încadrează în categoriile de toxicitate acută 1, 2 sau 3 (prin inhalare) sau STOT SE categoria 1, împreună cu substanțele periculoase care se încadrează în secțiunea H, rubricile H1-H3 din partea 1;
- (b) pentru însumarea substanțelor periculoase enumerate în partea 2, care sunt explozivi, gaze inflamabile, aerosoli inflamabili, gaze oxidante, lichide inflamabile, substanțe și amestecuri autoreactive, peroxizi organici, lichide și solide piroforice, lichide și solide oxidante, împreună cu substanțele periculoase care se încadrează la secțiunea P, rubricile P1-P8 din partea 1;

(c) pentru însumarea substanțelor periculoase enumerate în partea 2, care sunt încadrate ca periculoase pentru mediul acvatic, toxicitate acută categoria 1, toxicitate cronică categoria 1 sau 2, împreună cu substanțele periculoase care se încadrează la secțiunea E, rubricile E1-E2 din partea 1.

Dispozițiile relevante din prezenta lege se aplică dacă oricare dintre sumele obținute prin calculele menționate la litera (a), (b) sau (c) este mai mare de sau egală cu 1.

5. În cazul substanțelor periculoase care nu intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1272/2008 transpus prin Legea nr. 277 din 29.11.2018 privind substanțele chimice, inclusiv deșeuri, dar care totuși sunt prezente sau sunt susceptibile de a fi prezente într-un amplasament și care au sau ar putea avea, în condițiile constatate în amplasament, proprietăți echivalente în ceea ce privește potențialul de accidente majore, acestea sunt, în mod provizoriu, atribuite categoriei sau substanței periculoase nominalizate cea mai apropiată care intră în domeniul de aplicare a prezentei legi.
6. În cazul substanțelor periculoase cu proprietăți care pot conduce la mai multe clasificări, în scopurile prezentei legi, se aplică cantitățile relevante pentru încadrare cele mai mici. Cu toate acestea, în vederea aplicării regulii de la pct. 4, trebuie utilizată cantitatea relevantă pentru încadrare cea mai redusă pentru fiecare grup din categoriile de la pct. 4 literele (a), (b) și (c) corespunzătoare clasificării respective.
7. Substanțele periculoase care se încadrează în Toxicitate acută, categoria 3 pe cale orală (H 301) sunt înscrise la rubrica H2 TOXICITATE ACUTĂ, în cazul în care nici clasificarea de toxicitate acută prin inhalare, nici clasificarea de toxicitate acută pe cale cutanată nu pot fi stabilite, de exemplu din cauza lipsei de date concludente privind toxicitatea prin inhalare și pe cale cutanată.
8. Clasa de pericol explozivi include produse explozive [a se vedea secțiunea 2.1 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 transpus prin Legea nr. 277 din 29.11.2018 privind substanțele chimice]. În cazul în care cantitatea de substanță explozivă sau de amestec conținută în produs este cunoscută, această cantitate este luată în considerare în sensul prezentei Legi. În cazul în care cantitatea de substanță sau de amestec exploziv conținută în produs nu este cunoscută, atunci, în sensul prezentei Legi, întreg produsul este considerat a fi exploziv.
9. Testarea proprietăților explozive ale substanțelor și amestecurilor este necesară doar în cazul în care procedura de depistare în conformitate cu compartimentul 6 partea 3 a Recomandărilor ONU privind transportul mărfurilor periculoase,

Manual de teste și criterii (Manualul ONU de teste și criterii) ⁽³⁾ identifică substanța sau amestecul ca putând avea proprietăți explozive.

10. În cazul în care explozivii din diviziunea 1.4 sunt neambalați sau reambalați, aceștia sunt incluși în categoria P1a, cu excepția cazului în care se arată că pericolele corespund încă diviziunii 1.4, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 transpus prin Legea nr. 277 din 29.11.2018 privind substanțele chimice.

11. Aerosolii inflamabili se clasifică în conformitate cu Directiva 75/324/CEE a Consiliului din 20 mai 1975 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la generatoarele de aerosoli ⁽⁴⁾ („Directiva referitoare la generatoarele de aerosoli”). Aerosolii „extrem de inflamabili” și „inflamabili” din Directiva 75/324/CEE corespund aerosolilor inflamabili din categoria 1 sau, respectiv, 2 din Regulamentul (CE) nr. 1272/2008, acte UE transpus prin Legea nr. 277 din 29.11.2018 privind substanțele chimice.

Pentru a utiliza această categorie, trebuie să se dovedească prin documentație că generatorul de aerosoli nu conține gaze inflamabile din categoria 1 sau 2 și nici lichide inflamabile din categoria 1.

12. Conform punctului 2.6.4.5 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 transpus prin Legea nr. 277 din 29.11.2018 privind substanțele chimice, lichidele cu un punct de aprindere de peste 35 °C nu este necesar să fie clasificate în categoria 3 dacă s-au obținut rezultate negative la testul susținut de combustibilitate L.2 partea III secțiunea 32 din Manualul ONU de teste și criterii. Acest lucru nu este, totuși, valabil în condiții aparte, cum ar fi temperaturi sau presiuni ridicate, și, prin urmare, astfel de lichide sunt incluse la această rubrică.

13. Azotat de amoniu (5 000/10 000): îngrășămintele capabile de o descompunere autoîntreținută

Se aplică îngrășămintelor complexe/compuse pe bază de azotat de amoniu (îngrășămintele complexe/compuse conțin amestecuri de azotat de amoniu cu fosfat și/sau potasă) care sunt capabile de descompunere autoîntreținută conform testului Trough al ONU (a se vedea Manualul ONU de teste și criterii, partea III subsecțiunea 38.2) și în care conținutul de azot datorat azotatului de amoniu este:

- cuprins între 15,75 % ⁽⁵⁾ și 24,5 % ⁽⁶⁾ din greutate și cu cel mult de 0,4 % din totalul de materii combustibile/organice sau care îndeplinesc cerințele din anexa III-2 la Regulamentul (CE)

nr. 2003/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 octombrie 2003 privind îngrășămintele ⁽⁷⁾;

- 15,75 % din greutate sau mai puțin și fără limite de concentrație pentru materialele combustibile.

14. Azotat de amoniu (1 250/5 000): calitate de îngrășământ

Se aplică îngrășămintelor strict pe bază de azotat de amoniu și îngrășămintelor complexe/compuse pe bază de azotat de amoniu care îndeplinesc cerințele din anexa III-2 la Regulamentul (CE) nr. 2003/2003 și în care conținutul de azot datorat azotatului de amoniu este:

- peste 24,5 % din greutate, cu excepția amestecurilor de îngrășămintă strict pe bază de azotat de amoniu, cu dolomită, calcar și/sau carbonat de calciu cu o puritate de minimum 90 %;
- peste 15,75 % din greutate pentru amestecurile de azotat de amoniu și sulfat de amoniu;
- peste 28 % ⁽⁸⁾ din greutate, pentru amestecurile de îngrășămintă strict pe bază de azotat de amoniu, cu dolomită, calcar și/sau carbonat de calciu cu o puritate de minimum 90 %.

15. Azotat de amoniu (350/2 500): calitate tehnică

Se aplică azotatului de amoniu și amestecurilor de azotat de amoniu, în care conținutul de azot, datorat azotatului de amoniu, este:

- între 24,5 % și 28 % din greutate și care nu conțin mai mult de 0,4 % substanțe combustibile;
- peste 28 % din greutate și care nu conțin mai mult de 0,2 % substanțe combustibile.

De asemenea, se aplică la soluțiile apoase de azotat de amoniu în care concentrația de azotat de amoniu este de peste 80 % din greutate.

16. Azotat de amoniu (10/50): materii „off-specs” (neconforme cu specificațiile) și îngrășămintă care nu trec testul de detonare

Se aplică:

- materiilor refuzate în procesul de fabricație și azotatului de amoniu și amestecurilor de azotat de amoniu, îngrășămintelor strict pe bază de azotat de amoniu și îngrășămintelor complexe/compuse pe bază de azotat de amoniu menționate în notele 14 și 15 care sunt înapoiate sau au fost înapoiate

de utilizatorul final unui fabricant, unei instalații de depozitare temporară sau de prelucrare pentru refabricare, reciclare sau tratare în scopul utilizării în condiții de securitate, deoarece nu mai îndeplinesc specificațiile din notele 14 și 15;

- îngrășămintelor prevăzute în pct. 13 prima liniuță și în pct. 14 la prezenta anexă, care nu îndeplinesc cerințele din anexa III-2 la Regulamentul (CE) nr. 2003/2003.

17. Azotat de potasiu (5 000/10 000)

Se aplică acelor îngrășăminte compuse pe bază de azotat de potasiu (sub formă perlată/de granule) care au aceleași proprietăți periculoase ca azotatul de potasiu pur.

18. Azotat de potasiu (1 250/5 000)

Se aplică acelor îngrășăminte compuse pe bază de azotat de potasiu (sub formă cristalină) care au aceleași proprietăți periculoase ca azotatul de potasiu pur.

19. Biogaz îmbogățit

În scopul aplicării prezentei Legi, biogazul îmbogățit poate fi clasificat la rubrica 18 din anexa I partea 2 atunci când a fost prelucrat în conformitate cu standardele aplicabile biogazului purificat și îmbogățit, asigurând o calitate echivalentă cu cea a gazului natural, inclusiv în ceea ce privește conținutul de metan, și care are o cantitate maximă de oxigen de 1 %.

20. Policlordinbenzofurani și policlordinbenzodioxine

Cantitățile de policlordinbenzofurani și de policlordinbenzodioxine se calculează folosind următorii factori:

OMS 2005 TEF			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1		
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1

1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,0003	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,0003
(T = tetra, P = penta, Hx = hexa, Hp = hepta, O = octa)			
Referință – Van den Berg et al: Reevaluarea factorilor de echivalență toxică pentru oameni și mamifere ai dioxinelor și compușilor de tipul dioxinelor a Organizației Mondiale a Sănătății din 2005			

21. În cazul în care această substanță periculoasă se încadrează la categoria P5a lichide inflamabile sau P5b lichide inflamabile, se aplică cele mai reduse cantități relevante pentru încadrare, în sensul prezentei Legi.

(¹) Numărul CAS este menționat doar indicativ.

(²) Cu condiția ca amestecul, în absența hipocloritului de sodiu, să nu fie clasificat ca periculos pentru mediul acvatic – pericol acut, categoria 1 [H400].

(³) Mai multe orientări cu privire la renunțarea la testare pot fi găsite în descrierea metodei A.14, a se vedea Regulamentul (CE) nr. 440/2008 al Comisiei din 30 mai 2008 de stabilire a metodelor de testare în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH) (JO L 142, 31.5.2008, p. 1)

(⁴) JO L 147, 9.6.1975, p. 40.

(⁵) Un conținut de azot de 15,75 % din greutate datorat azotatului de amoniu corespunde unui procent de 45 % de azotat de amoniu.

(⁶) Un conținut de azot de 24,5 % din greutate datorat azotatului de amoniu corespunde unui procent de 70 % de azotat de amoniu.

(⁷) JO L 304, 21.11.2003, p. 1.

(⁸) Un conținut de azot de 28 % din greutate datorat azotatului de amoniu corespunde unui procent de 80 % de azotat de amoniu.

**Date și informații minime ce trebuie cuprinse în documentul care prezintă
punerea în aplicare a politicii de prevenire a accidentelor majore (PPAM)
prevăzută la art. 7**

PPAM trebuie să fie elaborată astfel încât să asigure un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului, să fie proporțională cu pericolele de accidente majore prezente pe amplasament și trebuie să cuprindă cel puțin următoarele:

1. politica, principii de acțiune și obiective globale ale operatorului privind prevenirea accidentelor majore;
2. informații asupra sistemului de management și asupra organizării amplasamentului în vederea prevenirii accidentelor majore, conform anexei nr. 4;
3. descrierea mediului în care este localizat amplasamentul;
4. descrierea instalațiilor relevante, activităților, proceselor și substanțelor prezente pe amplasament;
5. identificarea și analiza riscurilor de accidente și metodele de prevenire;
6. măsuri de protecție și de intervenție pentru limitarea consecințelor unui accident major.

**Minimul de date și informații ce trebuie cuprinse în raportul de securitate
menționat la articolul 9**

1. Informații asupra sistemului de management și asupra organizării amplasamentului în vederea prevenirii accidentelor majore.
Acele informații trebuie să cuprindă elementele indicate în anexa nr. 2 și 4.
2. Prezentarea mediului în care este localizat amplasamentul:
 - (a) descrierea amplasamentului și a mediului acestuia, inclusiv localizarea geografică, condițiile meteorologice, geologice, hidrografice și, dacă este necesar, istoricul acestuia;
 - (b) identificarea instalațiilor și a altor activități ale amplasamentului care ar putea prezenta un pericol de accident major;
 - (c) pe baza informațiilor disponibile, identificarea amplasamentelor învecinate, precum și a siturilor care nu intră în domeniul de aplicare a prezentei Legi, zone și amenajări care ar putea genera sau crește riscul sau consecințele unui accident major și ale unor efecte domino;
 - (d) descrierea zonelor în care poate avea loc un accident major.
3. Descrierea instalației:
 - (a) descrierea activităților și a produselor principale ale acelor părți ale amplasamentului care sunt importante din punctul de vedere al securității, al surselor de risc de accident major și al condițiilor în care un astfel de accident major poate surveni, alături de o descriere a măsurilor preventive propuse;
 - (b) descrierea proceselor, în special a metodelor de operare, luînd în considerare, atunci cînd este cazul, informațiile disponibile privind cele mai bune practici;
 - (c) descrierea substanțelor periculoase:
 - (i) inventarul substanțelor periculoase, care să cuprindă:
 - identificarea substanțelor periculoase: denumire chimică, număr CAS, denumirea conform nomenclatorului IUPAC;
 - cantitatea maximă de substanțe periculoase care există în amplasament sau care ar putea exista;
 - (ii) caracteristicile fizice, chimice, toxicologice și menționarea pericolelor, atît imediate, cît și pe termen lung, pentru sănătatea umană și pentru mediu;

(iii) comportamentul fizic și chimic în condiții normale de utilizare sau în condiții previzibile de accident.

4. Identificarea și analiza riscurilor de accidente și metodele de prevenire:

- (a) descrierea detaliată a scenariilor posibile de accidente majore și probabilitatea producerii acestora sau condițiile în care acestea se produc, inclusiv un rezumat al evenimentelor care pot juca un rol în declanșarea fiecăruia dintre aceste scenarii, fie că aceste cauze sunt interne sau externe instalației; inclusiv, în special:
 - (i) cauze operaționale;
 - (ii) cauze externe, precum cele legate, de exemplu, de efectele domino, de situri care nu intră în domeniul de aplicare a prezentei Legi, de zone și amenajări care ar putea genera sau crește riscul sau consecințele unui accident major;
 - (iii) naturale, de exemplu cutremure sau inundații;
- (b) evaluarea magnitudinii și severității consecințelor accidentelor majore identificate, inclusiv hărți, imagini sau, dacă este cazul, descrieri echivalente care prezintă zonele care ar putea fi afectate de astfel de accidente generate de amplasament;
- (c) analiza accidentelor și incidentelor din trecut, cu aceleași substanțe și procese utilizate, luarea în considerare a experienței acumulate, precum și referința explicită la măsurile specifice luate pentru a preveni astfel de accidente;
- (d) descrierea parametrilor tehnici și a echipamentului utilizat pentru securitatea instalațiilor.

5. Măsurile de protecție și de intervenție pentru limitarea consecințelor unui accident major:

- (a) descrierea echipamentului instalat în cadrul amplasamentului pentru limitarea consecințelor accidentelor majore pentru sănătatea umană și mediu, care include, de exemplu, sisteme de detecție/de protecție, dispozitive tehnice pentru limitarea volumului emisiilor accidentale, inclusiv pulverizatoare de apă, perdele de vapori, cuve de retenție de urgență sau vase de colectare, ventile de blocare, sisteme de inertizare, amenajări pentru reținerea apei de incendiu;
- (b) organizarea alertării și a intervenției;
- (c) descrierea resurselor interne sau externe care pot fi mobilizate;

- (d) descrierea tuturor măsurilor tehnice și netehnice relevante pentru reducerea impactului unui accident major.

Anexa nr. 4

Informațiile prevăzute la articolul 7 alineatul (6) și articolul 9 privind sistemul de management al securității și organizarea amplasamentelor în vederea prevenirii accidentelor majore

În scopul punerii în aplicare a sistemului operatorului de management al securității, se ține seama de următoarele elemente:

- (a) sistemul de management al securității trebuie să fie proporțional cu pericolele, activitățile industriale și complexitatea organizării în cadrul amplasamentului și să se bazeze pe evaluarea riscurilor. Acesta ar trebui să includă partea din sistemul de management general care conține structura organizatorică, responsabilitățile, practicile, procedurile, procesele și resursele pentru stabilirea și punerea în aplicare a politicii de prevenire a accidentelor majore (PPAM);
- (b) în cadrul sistemului de management al securității sunt abordate următoarele aspecte:
 - (i) organizare și personal — rolurile și responsabilitățile personalului implicat în managementul pericolelor majore la toate nivelurile organizației, împreună cu măsurile de sensibilizare în ceea ce privește necesitatea unei îmbunătățiri permanente. Identificarea nevoilor de instruire ale acestui personal și furnizarea instruirii astfel identificate. Implicarea angajaților și a personalului subcontractat care lucrează în cadrul amplasamentului care prezintă importanță din punctul de vedere al securității;
 - (ii) identificarea și evaluarea pericolelor majore – adoptarea și punerea în aplicare a unor proceduri care permit identificarea sistematică a pericolelor majore care decurg din operarea normală și anormală, inclusiv pentru activitățile subcontractate, atunci când este cazul, precum și evaluarea probabilității producerii și a severității acestora;
 - (iii) controlul exploatării – adoptarea și punerea în aplicare de proceduri și instrucțiuni pentru exploatarea în condiții de securitate, inclusiv întreținerea instalației, a proceselor, a echipamentului, și pentru gestionarea alarmelor și opririle temporare; luarea în considerare a informațiilor disponibile privind cele mai bune practici de monitorizare și control, în scopul reducerii riscului de defectare a sistemului; gestionarea

și controlul riscurilor legate de echipamentul învechit aflat în cadrul amplasamentului și de coroziune; inventarierea echipamentului din cadrul amplasamentului, strategia și metodologia de monitorizare și control al stării echipamentului, acțiuni ulterioare corespunzătoare și orice măsură necesară de soluționare a problemelor;

- (iv) managementul schimbărilor – adoptarea și punerea în aplicare a procedurilor de planificare a modificărilor aduse unor instalații, procese sau suprafețe de depozitare sau a proiectării de noi instalații, procese sau suprafețe de depozitare;
- (v) planificarea pentru situații de urgență – adoptarea și punerea în aplicare a procedurilor vizînd identificarea urgențelor previzibile prin analiză sistematică, în vederea pregătirii, testării și revizuirii planurilor de urgență pentru a răspunde unor astfel de situații de urgență și pentru a asigura instruire specifică pentru personalul vizat. Această instruire se asigură întregului personal care lucrează în cadrul amplasamentului, inclusiv personalului subcontractat relevant;
- (vi) monitorizarea performanțelor – adoptarea și punerea în aplicare de proceduri pentru o evaluare permanentă a conformității cu obiectivele stabilite de operator în cadrul PPAM și al sistemului său de management al securității și aplicarea unor mecanisme de investigare și de corecție în caz de neconformitate. Procedurile trebuie să vizeze sistemul operatorului de raportare a accidentelor majore sau a „evenimentelor la limita de producere a unui accident”, în special cele care implică eșecul măsurilor de protecție, precum și investigarea acestora și monitorizarea pe baza experienței acumulate. Procedurile ar putea include, de asemenea, indicatori de performanță, cum ar fi indicatori de performanță în domeniul securității (SPI) și/sau alți indicatori relevanți;

(vii)

Date și informații ce trebuie incluse în planurile de urgență menționate la articolul 11

1. Planurile de urgență interne:

- (a) numele sau funcțiile persoanelor autorizate să declanșeze proceduri de urgență și persoana responsabilă pentru coordonarea la fața locului a acțiunii de atenuare a efectelor;
- (b) numele sau funcția persoanei care are responsabilitatea de a menține legătura cu autoritatea responsabilă pentru planul de urgență extern;
- (c) în cazul condițiilor sau al evenimentelor previzibile care ar putea avea o contribuție semnificativă la declanșarea unui accident major, o descriere a acțiunilor care trebuie întreprinse pentru a menține sub control aceste condiții sau evenimente și pentru a limita consecințele acestora, inclusiv o descriere a echipamentului de protecție și a resurselor disponibile;
- (d) măsuri în vederea limitării riscurilor pentru persoanele aflate în cadrul amplasamentului, inclusiv informații despre modul în care se face avertizarea, precum și acțiunile pe care trebuie să le întreprindă personalul după avertizare;
- (e) măsuri de avertizare rapidă cu privire la incident a autorității responsabile pentru declanșarea planului de urgență extern, tipul de informații care trebuie cuprinse în avertizarea inițială și măsurile pentru furnizarea unor informații mai detaliate de îndată ce acestea devin disponibile;
- (f) atunci când este necesar, măsuri pentru formarea personalului în vederea sarcinilor pe care va trebui să le îndeplinească și, dacă este cazul, pentru coordonarea cu serviciile de urgență din afara sitului;
- (g) măsuri pentru acordarea de sprijin prin acțiuni de atenuare a efectelor în exteriorul amplasamentului.

2. Planurile de urgență externe:

- (a) numele sau funcțiile persoanelor autorizate să declanșeze proceduri de urgență și ale persoanelor autorizate pentru conducerea și coordonarea acțiunilor în exteriorul amplasamentului;
- (b) măsuri pentru primirea unor avertizări rapide cu privire la incidente, precum și pentru procedurile de alertă și de intervenție;

- (c) măsuri pentru coordonarea resurselor necesare pentru punerea în aplicare a planului de urgență extern;
- (d) măsuri pentru acordarea de sprijin prin acțiuni de atenuare a efectelor în interiorul amplasamentului;
- (e) măsuri pentru acțiuni de atenuare a efectelor în exteriorul amplasamentului, inclusiv răspunsurile la scenarii de accidente majore, astfel cum sunt prevăzute în raportul de securitate, și luînd în considerare posibilele efecte domino, inclusiv ale celor cu impact asupra mediului;
- (f) măsuri pentru punerea la dispoziția publicului, precum și a oricăror amplasamente învecinate sau situri care nu intră în domeniul de aplicare a prezentei legi, în conformitate cu articolul 8, de informații specifice referitoare la accident și la conduita care ar trebui să fie adoptată;
- (g) măsuri pentru furnizarea de informații către serviciile de urgență ale statelor învecinate, în cazul în care se produce un accident major cu posibile consecințe transfrontaliere.

**Elemente de informații ce trebuie comunicate publicului conform
dispozițiilor articolului 13 alineatul (1) și ale articolului 13 alineatul (2) litera
(a)**

PARTEA 1

Pentru toate amplasamentele care intră sub incidența prezentei Legi:

1. numele sau denumirea comercială a operatorului și adresa completă a amplasamentului respectiv;
2. confirmarea faptului că amplasamentul intră sub incidența reglementărilor și/sau a dispozițiilor administrative de punere în aplicare a prezentei Legi și că notificarea prevăzută la articolul 6 alineatul (1) sau raportul de securitate prevăzut la articolul 9 alineatul (1) au fost înaintate autorității competente;
3. explicarea, în termeni simpli, a activității sau a activităților desfășurate în cadrul amplasamentului;
4. denumirile comune sau, în cazul substanțelor periculoase cuprinse în partea 1 a anexei 1, denumirile generice sau categoria generală de pericolozitate a substanțelor periculoase relevante din cadrul amplasamentului care ar putea provoca un accident major, indicându-se în termeni simpli principalele lor caracteristici periculoase;
5. informații generale cu privire la modalitățile de avertizare a publicului interesat, dacă este necesar; informații corespunzătoare cu privire la conduita potrivită în cazul unui accident major sau indicarea locului în care informațiile respective pot fi accesate electronic;
6. data ultimei vizite efectuate pe sit, în conformitate cu articolul 19 alineatul (4), sau indicarea locului în care informațiile respective pot fi accesate electronic; informații cu privire la locul unde este posibil să se obțină, la cerere, informații mai detaliate despre control și planul controalelor, sub rezerva dispozițiilor articolului 21;
7. detalii privind sursele de unde se pot obține mai multe informații relevante, sub rezerva cerințelor de la articolul 21.

PARTEA 2

Pentru amplasamentele de nivel superior, în plus față de informațiile menționate în partea 1 din prezenta anexă:

1. informații generale cu privire la natura pericolelor de accident major, inclusiv cu privire la efectele lor potențiale asupra sănătății umane și asupra

mediului și detalii succinte privind principalele tipuri de scenarii de accidente majore și măsurile de control pentru gestionarea acestora;

2. confirmarea faptului că operatorul are obligația de a lua măsuri corespunzătoare în cadrul amplasamentului, în special menținerea legăturii cu serviciile de intervenție în caz de urgență, pentru a acționa în caz de accidente majore și pentru a minimaliza efectele acestora;
3. informații corespunzătoare din planul de urgență extern elaborat pentru a face față oricăror efecte în afara amplasamentului, în urma unui accident. Acestea ar trebui să includă recomandarea de a se urma toate instrucțiunile și de a se răspunde la toate solicitările din partea serviciilor de intervenție în caz de urgență în timpul unui accident;
4. acolo unde este cazul, se indică dacă amplasamentul se află în apropierea teritoriului unui alt stat și dacă există posibilitatea unui accident major cu efecte transfrontaliere în conformitate cu Convenția Comisiei Economice a Organizației Națiunilor Unite pentru Europa privind efectele transfrontaliere ale accidentelor industriale.

PP

**Criterii de notificare a unui accident major către alte state conform
dispozițiilor articolului 17 alineatul (1)**

I. Orice accident major care intră sub incidența punctului 1 sau care are cel puțin una dintre consecințele descrise la punctele 2-5 trebuie notificat Comisiei Europene.

1. Substanțele periculoase implicate

Orice incendiu sau explozie sau evacuare accidentală a unei substanțe periculoase care implică o cantitate de cel puțin 5 % din cantitatea relevantă pentru încadrare stabilită în coloana 3 din partea 1 sau în coloana 3 din partea 2 din anexa I.

2. Vătămarea persoanelor sau daune asupra proprietății imobiliare:

(a) un deces;

(b) rănirea a șase persoane din interiorul amplasamentului și spitalizarea acestora pentru cel puțin 24 de ore;

(c) spitalizarea unei persoane din afara amplasamentului pentru cel puțin 24 de ore;

(d) locuință (locuințe) din afara amplasamentului deteriorată (deteriorate) și inutilizabilă (inutilizabile) ca urmare a accidentului;

(e) evacuarea sau izolarea unor persoane pentru mai mult de 2 ore (persoane × ore): valoarea trebuie să fie de minimum 500;

(f) întreruperea serviciilor de furnizare a apei potabile, electricității, gazului sau telecomunicațiilor pentru mai mult de două ore (persoane × ore): valoarea trebuie să fie de minimum 1 000.

3. Efecte dăunătoare imediate asupra mediului:

(a) daune permanente sau pe termen lung asupra habitatelor terestre:

(i) 0,5 ha sau mai mult dintr-un habitat cu valoare ecologică sau de conservare, protejat prin lege;

(ii) 10 ha sau mai mult dintr-un habitat mai extins, incluzând teren agricol;

(b) daune semnificative sau pe termen lung asupra habitatelor de apă curgătoare sau marine:

(i) 10 km sau mai mult dintr-un râu sau canal;

(ii) 1 ha sau mai mult dintr-un lac sau iaz;

- (iii) 2 ha sau mai mult dintr-o deltă;
 - (iv) 2 ha sau mai mult dintr-o zonă de coastă sau din mare;
 - (c) daune semnificative asupra unui acvifer sau asupra apelor subterane:
1 ha sau mai mult.
4. Daune asupra proprietății:
- (a) daune asupra proprietății din interiorul amplasamentului: cel puțin 2 000 000 EUR;
 - (b) daune asupra proprietății din afara amplasamentului: cel puțin 500 000 EUR.

5. Daune transfrontaliere

Orice accident major care implică în mod direct o substanță periculoasă care conduce la efecte în afara teritoriului statului respectiv.

II. Accidente sau „evenimente la limita de producere a unui accident” pe care statele învecinate le consideră ca prezentând un interes tehnic special pentru prevenirea accidentelor majore și pentru limitarea consecințelor acestora și care nu îndeplinesc criteriile cantitative de mai sus ar trebui să fie notificate Comisiei.